AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA

Brüsszel, 20.10.2004
COM(2004) 701 végleges

A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE
A TANÁCS ÉS AZ EURÓPAI PARLAMENT RÉSZÉRE

Felkészültség és a következmények kezelése a terrorizmus elleni küzdelemben

TARTALOMJEGYZÉK

1. BEVEZETŐ 3

2. A POLGÁRI VÉDELEM KERETE 3

2.1. A közösségi polgári védelem mechanizmusa 3

2.2. A felkészültség fokozása képzés és szimulációs gyakorlatok segítségével 4

2.3. A képességek meghatározása és felmérése 5

3. EGÉSZSÉGVÉDELEM 6

3.1. A kihívás 6

3.2. Együttműködés az egészségbiztonság terén 7

3.3. Tájékoztatás a veszélyről, irányítási és ellenőrzési intézkedések: az információcserére, konzultációra és koordinációra vonatkozó mechanizmus 7

3.4. Ellenőrzés és felderítés: készletnyilvántartási, felderítési és azonosítási képesség 7

3.5. Válaszlépések és helyreállítás: a gyógyszerkészletek és az egészségügyi szolgáltatások adatbázisa, valamint a gyógyszerek, szakemberek, egyéb egészségügyi szolgáltatások és infrastruktúra biztosítására vonatkozó rendelkezések 8

3.6. Megelőzés és védelem: az anyagok mozgásának tilalma és biológiai biztonság 9

3.7. A felkészültség és a válaszlépések fokozása 9

3.8. Nemzetközi együttműködés 10

4. A KÖZÖSSÉGI SÜRGŐSSÉGI FIGYELMEZTETŐ RENDSZEREK HÁLÓZATAI 10

4.1. Meglévő bizottsági veszélyhelyzeti figyelmeztető rendszerek 10

4.2. A Bizottság által irányított veszélyhelyzeti rendszerek megerősítése 11

4.3. Az Európai Unió bűnüldözési hálózata 11

4.4. Az Európai Unió létfontosságú infrastruktúrákkal kapcsolatos figyelmeztető információs hálózata 12

TECHNIKAI MELLÉKLETEK 13

1. BEVEZETŐ

Az Európai Tanács 2004. júniusi ülése felkérte a Bizottságot és a Tanácsot, hogy mérjék fel a tagállamoknak a terrortámadások megelőzésével és kezelésével kapcsolatos képességeit, valamint fokozzák a polgári védelemre vonatkozó jelenlegi együttműködést. E közlemény áttekinti a Bizottság jelenlegi intézkedéseit, és további intézkedéseket javasol a meglévő eszközök megerősítése és az Európai Tanácstól kapott megbízások teljesítése céljából.

2. A POLGÁRI VÉDELEM KERETE

2.1. A közösségi polgári védelem mechanizmusa

Terrortámadás esetén egyrészt politikai, másrészt gyakorlati szempontból feltétlenül szükséges a kölcsönös segítségnyújtás és az együttes fellépés. Terrortámadáskor több különböző csoport válaszlépéseire lehet szükség, a hagyományos polgári védelemtől kezdve a kifinomultabb technikai és tudományos erőforrásokig. A terrortámadások következményeinek kezeléséhez szükséges képességek könnyen meghaladhatják az érintett ország kapacitásait. Kizárólag szolidaritáson alapuló együttes fellépéssel biztosítható időbeli és megfelelő válasz *valamennyi* terrorista tervre/terrorcselekményre.

A Bizottság a maga részéről a közösségi polgári védelmi mechanizmus segítségével kész támogatni a tagállamokat szolidaritási kötelezettségeik végrehajtásában. A 2001 októberében létrejött közösségi mechanizmus gyorsan az európai együttműködés kulcsfontosságú eszközévé vált a polgári védelem terén. A mechanizmusban összesen 30 ország vesz részt (EU-25, Bulgária, Románia, Izland, Liechtenstein és Norvégia), és mások is érdeklődnek a mechanizmusban való részvétel iránt. A Bizottság szorosan együttműködött a tagállamokkal olyan intézkedések és eszközök kidolgozásában, amelyek célja a felkészültség fokozása és a kölcsönös segítségnyújtás előmozdítása komoly katasztrófák esetén. A legfontosabb, hogy a mechanizmus – amelyet bármely, komoly katasztrófa sújtotta ország igénybe vehet – már különféle veszélyhelyzetekben nyújtott valós idejű támogatást, így tapasztalatokat gyűjthet és levonhatja a tanulságokat.

Katasztrófa esetén az érintett ország nemzeti hatóságai segítségnyújtás iránti kérelmet nyújthatnak be a Monitoring és Információs Központhoz (MIC), amely azonnal továbbítja a kérelmet a nemzeti kapcsolattartó pontok hálózatához. Ezt követően az egyes országok döntik el, hogy tudnak-e segítséget nyújtani. A MIC összegyűjti a válaszokat, a megkereső ország pedig kiválaszthatja azokat a képességeket, amelyekre forrásai pótlásához szüksége van. Ezenkívül a MIC technikai támogatást is nyújthat és kis létszámú szakértői csoportokat küldhet a segítségnyújtás összehangolása és a nemzeti hatóságokkal vagy nemzetközi szervezetekkel való kapcsolattartás céljából.

A MIC továbbá a veszélyhelyzetek alatt összegyűjti a megalapozott információkat is, és rendszeresen frissített adatokat biztosít valamennyi részt vevő ország számára. 2004-ben sor kerül egy erre a célra rendelt tájékoztató és információs rendszer (CECIS) alkalmazására annak érdekében, hogy a veszélyhelyzetek során még hatékonyabb legyen az információáramlás.

Mostanáig a MIC koordinálta a különféle természeti és ember által okozott katasztrófákkal kapcsolatos európai polgári védelmi segítségnyújtást. Az elmúlt két évben több mint 10

ország részesült a mechanizmus keretében biztosított európai polgári védelmi segítségnyújtásból. A MIC keretében biztosított segítségnyújtás fajtái magukban foglalják a hagyományos polgári védelmi tevékenységek egész körét – többek között a tűzoltást, orvosi segítségnyújtást, felkutatást és mentést –, valamint a speciálisabb felszerelést vagy szakértelmet. Terrortámadás esetén kérés alapján hasonló segítségnyújtás biztosítható. Az EU-szintű együttműködés hozzáadott értéke minden olyan esetben felismerhető, amikor a katasztrófa olyan mértékű, amelynek kezelése meghaladja a nemzeti képességeket, akár természeti katasztrófa, akár technológiai jellegű szerencsétlenség vagy terrorveszély esetén.

Ugyanazon a napon, amikor az Európai Tanács elfogadta a Szolidaritási Nyilatkozatot, azaz 2004. március 25-én, a Bizottság kifejezte szándékát és elkötelezettségét a közösségi polgári védelmi mechanizmus további megerősítése iránt. Az EU polgári védelmi képességének megerősítéséről szóló közlemény a következő fejlesztési területeket határozta meg:

- határozottabb koordináció és jobb tájékoztatás;
- a technikai felszerelések interoperabilitása, beleértve a polgári és hadi interoperabilitást;
- közös jelölés alkalmazása az intervenciós csapatok esetében az európai szolidaritás láthatóságának növelése érdekében;
- katasztrófa esetén a felszerelés és a csapatok szállításának fedezésére szolgáló eszközök előteremtése.

A Bizottság a kölcsönös segítségnyújtási rendszer említett irányvonalaknak megfelelő továbbfejlesztése mellett kötelezi el magát. A hatékonyság érdekében azonban valamennyi javaslat esetében a tagállamok teljes támogatása szükséges.

2.2. A felkészültség fokozása képzés és szimulációs gyakorlatok segítségével

A képzés döntő fontosságú a veszélyhelyzetekkel kapcsolatos felkészültség és a válaszlépések tekintetében. Európai szinten a közösségi polgári védelmi mechanizmus jelentős erőfeszítéseket tett a nemzeti szakértők és csoportvezetők képzési programjának kialakításáért és megvalósításáért. Ez a program jelenleg három összetevőből áll: kurzusok, szimulációs gyakorlatok és a szakértőcserével kapcsolatos rendszer.

A képzési kurzusokat a nemzeti csoportvezetőknek, kapcsolattartóknak, valamint a műszaki, értékelő és koordináló szakértőknek szánják, akik a saját országukon kívül részt vehetnek az európai segítségnyújtási intervenciókban. A képzési tervet körültekintően dolgozták ki, hogy valamennyi olyan ismeretre és készségre kiterjedjen, amely az említett intervenciókban való hatékony közreműködéshez szükséges. Az egyhetes kurzusok a résztvevők közötti párbeszédet is előmozdítják a többi ország polgári védelemmel kapcsolatos módszereire vonatkozó információk és ismeretek cseréjének elősegítése érdekében.

A képzési kurzusok első szakasza sikeresen befejeződött. Több mint 200 nemzeti szakértő és csoportvezető vett részt a képzésben. A Bizottság folytatja, és amennyiben lehetséges, fokozza intézkedéseit ezen a területen. A képzés második szakasza 2004 szeptemberében kezdődött el.

Ezenkívül a Bizottság azt tervezi, hogy kiválasztott témákkal kapcsolatban külön képzési kurzusokat szervez. Ezek a kurzusok valószínűleg magukban foglalják a terrortámadásokhoz

tartozó témákkal kapcsolatos képzést, például az áldozatok, valamint a válaszlépések végrehajtásában részt vevők és a radioaktívan szennyezett környezetben tevékenykedők pszichológiai vagy pszicho-szociális utógondozását stb. A szimulációs gyakorlatok a válaszlépések olyan hatékony és eredményes rendszerének létrehozásához és fenntartásához fontosak, amely képes a közbiztonságot fenyegető veszélyek kezelésére. E gyakorlatok lehetővé teszik azok számára, akik első ízben vesznek részt válaszlépések végrehajtásában, hogy készségeiket valószerű helyzetben alkalmazzák, és olyan összetett tanulási szituációkat teremtenek, amelyek képzési kurzusok keretében nem valósíthatók meg. Azok számára pedig, akik felelősek a rendszer működtetéséért, különleges lehetőséget nyújtanak az eljárások kipróbálására és értékelésére, a problémák felismerésére és a tapasztalatok felhasználására.

A Bizottság 2002 óta európai szinten 8 szimulációs gyakorlat megszervezését finanszírozta, amelyben több tagállam csapata és szakértői vettek részt. E gyakorlatokat a közösségi mechanizmus keretében hajtják végre.

Három gyakorlatot kifejezetten a terrortámadásokra való válaszlépések végrehajtására alakítottak ki: Euratox gyakorlat (Franciaország), 2002 októbere, Közös Ügy gyakorlat (Dánia), 2002 októbere és az EU válaszlépései gyakorlat (Belgium), 2003 januárja.

A szakértőcsere keretében a nemzeti szakértők meghatározott ideig a többi tagállamban dolgozhatnak. A rendszer az ismeretek és a szakértelem egymással való megosztására szolgál, valamint annak biztosítására, hogy valamennyi tagállam felhasználhatja a közös ismereteket.

2.3. A képességek meghatározása és felmérése

A terroristák célja továbbra is a gyenge pontjaink feltárása és kihasználása. Ha a megelőzés és az elrettentés sikertelen és végrehajtják a támadást, csak egy jól szervezett és hatékonyan reagáló rendszer biztosíthatja a gyors helyreállítást. Ehhez minden szinten fokozott hangsúlyt kell helyezni a terrorcselekményekkel kapcsolatos felkészültségre. Ehhez kapcsolódva az Európai Bizottság számos tevékenységet és eszközt dolgozott ki, amelyek célja az európai szintű segítségnyújtáshoz rendelkezésre álló polgári védelmi képességek meghatározása és felmérése.

A felkészültség fokozásának egyik módja az információgyűjtés. Az európai szintű segítségnyújtáshoz rendelkezésre álló eszközökre és képességekre vonatkozó megbízható és részletes adatok megkönnyítik a tervezést, és hosszú távon a korlátozott mértékű források racionálisabb felhasználását biztosíthatják. A közösségi mechanizmus létrehozásáról szóló tanácsi határozat felismerte ennek szükségszerűségét, és felkérte a tagállamokat, hogy a polgári védelmi csoportokkal és szakértőkkel kapcsolatos információkat bocsássák a közösségi mechanizmus rendelkezésére. A tagállamokból származó információkat a Bizottság által fenntartott polgár védelmi adatbázisba viszik be. Az EU polgári védelmi képességének fokozásáról szóló, fent említett bizottsági közlemény több információs hiányosságot állapított meg, és felkérte a tagállamokat, hogy a megfelelőbb tervezés és felkészültség érdekében szolgáltassanak részletesebb adatokat.

2003-ban az EU Katonai Bizottsága azt a feladatot kapta, hogy hozza létre a polgári lakosságnak a terrortámadások – többek között a vegyi, biológiai, radioaktív és nukleáris anyagokat alkalmazó (CBRN) támadások – következményeivel szembeni védelmével kapcsolatos katonai eszközök és képességek adatbázisát. 2004-ben a katonai adatbázis tartalmát a közösségi mechanizmus rendelkezésére bocsátották annak érdekében, hogy fokozzák a terrortámadásokra való általános reakció képességét.

Az Európai Tanács júniusi ülése által adott megbízatásokat követően a Bizottság új eljárást kezdeményezett azzal a céllal, hogy felmérjék az azon országok megsegítésére vonatkozó európai szintű polgári védelmi képességeket, amelyek ellen komoly terrortámadást intéztek. E gyakorlatnak nem az a célja, hogy valós képet adjon a részt vevő országok valamennyi polgári védelmi eszközéről, hanem kifejezetten azokat az eszközöket és képességeket helyezi a középpontba, amelyek komoly terrortámadás esetén felhasználhatók más országok megsegítésére.

A Bizottság forgatókönyv alapján állapította meg az EU-szintű segítségnyújtás szükségességét és a segítségnyújtáshoz rendelkezésre álló eszközöket. A nemzeti szakértők segítségével a Bizottság meghatározott számú forgatókönyvet készített a terrortámadásokkal kapcsolatos válaszlépésekre. A forgatókönyvek alapján a Bizottság összeállította az Európa elleni komoly terrortámadások következményeinek kezeléséhez szükséges polgári védelmi eszközök és képességek összesített jegyzékét. A Bizottság egy átfogó kérdőívet készített, amelynek célja mind a mennyiségi, mind a minőségi információk összegyűjtése, és 2004. augusztus 17-én felkérte a közösségi mechanizmusban részt vevő 30 országot, hogy szolgáltassanak információkat arra a polgári védelmi segítségnyújtásra vonatkozóan, amelyet az említett forgatókönyvek esetében fel tudnak ajánlani. Eközben az EU katonai személyzete a Bizottság által összeállított összesített jegyzék és kérdőív alapján hozzákezdett a katonai adatbázis frissítéséhez.

Az információk beérkezését követően a Bizottság összesíti az adatokat és hozzákezd az EU bizalmas jelentésének összeállításához, amely felméri azon országok megsegítésére vonatkozó európai szintű polgári védelmi képességeket, amelyek ellen komoly terrortámadást intéztek. Ezt a jelentést az Európai Tanács decemberi ülésén nyújtják majd be. A jelentés egy egyedülálló politikai eszköz lehet az Európai Unió és a tagállamok számára, amely lehetővé teszi számukra az európai polgári védelmi keret továbberősítését és az általuk vállalt szolidaritási kötelezettségek megszilárdítását.

Eddig csak néhány tagállam szolgáltatott megfelelő információkat. Valamennyi tagállam teljes körű részvételére van szükség ahhoz, hogy az Unió pontos képet kapjon a válaszlépések megtételére vonatkozó képességekről, és hogy fejlessze az általa vállalt szolidaritási kötelezettség teljesítésének képességét.

3. EGÉSZSÉGVÉDELEM

3.1. A kihívás

Azon események és terrortámadások, amelyek során robbanóanyagokat, vegyi és biológiai anyagokat alkalmaznak, igen pusztítóak és költségesek lehetnek még akkor is, ha nem pusztítanak el vagy csonkítanak meg embereket, vagy nem használnak fel „felmérhetetlen katasztrófát” okozó anyagokat, például himlőt, amelyek továbbterjednek, hacsak nem alkalmaznak hatékony ellenintézkedéseket. Az egészségügy terén megtett intézkedés célja, hogy a tevékenységek egész skáláját magába foglalja a kockázatfelméréstől a csomagokban, a környezetben, illetve emberekben, állatokban vagy növényekben található biológiai, vegyi vagy radioaktív anyagoknak az egészségügyi hatóságok, szakemberek és a nyilvánosság közötti, a kockázatokkal kapcsolatos kommunikáció segítségével történő felderítésen vagy kiszűrésén keresztül a kockázatkezelésig, amelybe beletartozik az ellenintézkedések bevezetése vagy alkalmazása, például utazási tanácsok, átvilágítás és a kapcsolatok felgöngyölítése, védőoltás, gyógykezelés, dekontaminálás, tömeges sérülés esetén

rangsorolás, elkülönítés, karantén, épületekre és mozgásra vonatkozó tilalom, valamint hulladékártalmatlanítás.

3.2. Együttműködés az egészségbiztonság terén

A tagállamok és a Bizottság együttműködnek annak biztosítása érdekében, hogy megfelelő kapacitások és képességek álljanak rendelkezésre, és hogy bármilyen váratlan esemény vonatkozásában – az eredetétől függetlenül – fokozzák a felkészültséget és a válaszlépéseket az egészségügyi ágazatban. 2001 novemberében elfogadtak egy egészségbiztonsági programot a 2003. június 2-i COM(2003) 320 bizottsági közleményben megfogalmazott célkitűzésnek megfelelően.

3.3. Tájékoztatás a veszélyről, irányítási és ellenőrzési intézkedések: az információcserére, konzultációra és koordinációra vonatkozó mechanizmus

Az EU egészségbiztonsági koordinációs platformja az egészségügyi miniszterek és az egészségügyi és fogyasztóvédelmi biztos által 2001 novemberében létrehozott egészségbiztonsági bizottság. Ez a bizottság információkat cserél az egészséggel kapcsolatos veszélyekről, koordinálja az egészségügyi felkészültséget és a vészhelyzetekben alkalmazandó válaszlépésekre vonatkozó terveket, valamint a válságkezelő stratégiákat, az EU-t érintő, egészséget veszélyeztető események esetén kiadja a figyelmeztetést, és gyors tájékoztatást biztosít, információt nyújt a kockázatkezelésről és a felszerelésekről, valamint támogatja a képzést és a jó gyakorlat, illetve a tapasztalatok átadását.

Egy megerősített 24 órás/7 napos sürgősségi figyelmeztető rendszer (RAS-BICHAT) köti össze a Bizottságot és az egészségbiztonsági bizottság tagjait a megfelelő állami hivatalokban működő háttér kapcsolattartó pontokkal. Ez az 1999. december 22-i 2000/57/EK bizottsági határozattal létrehozott korai figyelmeztető és gyorsreagáló rendszert (EWRS) a járványkitörések hivatalos bejelentése, valamint a konzultáció és a 2119/98/EK európai parlamenti és tanácsi határozat szerinti ellenintézkedések koordinációja tekintetében egészíti ki. Annak érdekében, hogy előzetes figyelmeztetést adhasson a kárt okozó eseményekről, mindkét rendszer megfelelő működési eljárások alapján kapcsolódik az EU valamennyi, egészségüggyel kapcsolatos figyelmeztető rendszeréhez és a hírügynökségek, más hírközvetítő eszközök és a világhálóhoz csatlakozó szakforrások által rendelkezésre bocsátott információkat átvizsgáló és összefoglaló rendszerekhez.

A figyelmeztető rendszerek és az intézkedéseknek az említett egészségvédelmi együttműködési platform által biztosított koordinációja valamennyi váratlan eseményre vonatkozik: az egyszerű esetektől és veszélyektől kezdve – például veszélyes élelmiszer-szállítmányok és gyanús levelek bejelentése – a tömeges sérülésekig és a helyváltoztatás tilalmáig, amelyhez jelentős bűnüldözési, biztonsági és még katonai eszközökre is szükség lehet.

3.4. Ellenőrzés és felderítés: készletnyilvántartási, felderítési és azonosítási képesség

A biológiai anyagokat bizonyos szempontok – például ragályosság, fertőzőképesség, a környezetben való megmaradás, manipulálhatóság és elterjedés, valamint a szétterjedésükkel és hatásaikkal szembeni védelem megléte – alapján rangsorolták.

Az EU öt tagállamában hét olyan laboratóriumi létesítmény működik, amely alkalmas a nagy fertőzési veszélyt jelentő anyagok, például a vírusos haemorrhagiás láz vagy a himlővírusok

vizsgálati mintáinak kezelésére és kimutatására (P4 laboratóriumok). E laboratóriumok között létrehoztak egy hálózatot annak érdekében, hogy valamennyi tagállam számára minőségi diagnosztikai szolgáltatásokat és 24 órás/7 napos készenlétet biztosítsanak a nemzeti hatóságokkal és a Bizottsággal való gyors kommunikáció, valamint a vizsgálatok és gyakorlatok, a képzés és a készségfejlesztés megszervezése érdekében.

A Bizottság a biológiai biztonság fokozása érdekében – azáltal, hogy felvette az EU különleges anyagokat tartalmazó jegyzékébe, a 2003. július 17-i 2003/534/EK bizottsági határozatban pedig megadta a kórkép-meghatározásokat – 2003 júniusától kötelező ellenőrzés alá vonta a következő kórokozókat: *Bacillus anthracis* (lépfene), *Franciscella tularensis* (tularémia), *Coxiella burnetii* (Q-láz) és *Variola major* (himlő). Továbbá annak érdekében, hogy egyetlen eszközben határozzák meg és rangsorolják az egészségbiztonsági intézkedéseket, az EU illetékes nemzeti hatóságai számára egy mátrixot, valamint egy döntéshozatali algoritmust dolgoztak ki.

3.5. Válaszlépések és helyreállítás: a gyógyszerkészletek és az egészségügyi szolgáltatások adatbázisa, valamint a gyógyszerek, szakemberek, egyéb egészségügyi szolgáltatások és infrastruktúra biztosítására vonatkozó rendelkezések

Az EU-ban nincsenek hivatalosan jóváhagyott oltóanyagok az olyan kórokozók ellen, mint például himlő és pestis. A lépfene elleni, hivatalosan jóváhagyott oltóanyagok nem állnak rendelkezésre széles körben. A gyógyszerészeti jogszabályok legutóbbi felülvizsgálata által nyújtott lehetőséget jogi módosítások bevezetésére használták fel annak érdekében, hogy a felelősségviselés megfelelő feltételei mellett lehetővé tegyék a nem piaci, hivatalosan jóváhagyott gyógyszerek forgalmazását és felírását.

Az ipar antibiotikum-előállítási képességének vizsgálata kimutatta, hogy valószínűleg elegendő készlet áll rendelkezésre, hogy valamennyi előrelátható helyzetben fedezze a szükségleteket. Bizalmas alapon információt szereztek és közöltek a tagállamok biológiai anyagok elleni oltóanyag-, antibiotikum-, ellenanyag- és antivíruskészletére vonatkozóan és megállapodtak azon általános információkról, amelyeket a katasztrofális egészségügyi helyzetekben biztosítandó kölcsönös segítségnyújtáshoz szükséges egészségügyi készletek vonatkozásában össze kell gyűjteni. A legtöbb tagállam már rendelkezik a himlő elleni oltóanyagok tartalékkészletével, vagy most szerzi be. Az oltóanyagok súlyos mellékhatásainak kezelésére alkalmazott immunglobulinokból nem elegendő a készlet. A Bizottság által a létező, himlő elleni oltóanyagok hígítására vonatkozó tanulmány kimutatta, hogy ez veszélyhelyzetekben problematikus lenne. Az intézkedések jelenleg megbízhatóbb oltóanyagok kifejlesztésére és – többek között a járványos influenzára vonatkozó – védőoltási stratégiák kialakítására irányulnak. A Bizottság kérésére az Európai Gyógyszerértékelő Ügynökség útmutatót adott ki a potenciális kórokozók ellen alkalmazott gyógyszerek és a himlő elleni, tehénhimlő vírus alapú oltóanyagok kifejlesztéséről.

Általános megegyezés és a *lépfene, himlő, botulizmus, pestis, tularémia, haemorrhagiás láz vírus, brucella, Q-láz, encephalitis vírus, takonykór és melioidosis* szakértői értékelése alapján azon kórokozók által előidézett betegségek felismerésére és kezelésére vonatkozó klinikai útmutatót állítottak össze és adtak ki, amelyek szándékos kibocsátásra használhatók.

A vegyi anyagokat alkalmazó terrorizmus vonatkozásában vegyi anyagok jegyzékének egész sorát állították össze, hogy megkapják az anyagok azon csoportjait, amelyek esetében azonos közegészségügyi és orvosi eljárás szükséges. Az EU klinikai és laboratóriumi

szakismereteinek felmérése céljából áttekintették a klinikai és toxikológiai szempontokat, valamint felhasználták a Bizottság által a toxikológiai központoknál elvégzett ellenőrzés adatait. Létre fog jönni a vegyi anyagokkal kapcsolatos válaszlépésekkel foglalkozó központok hálózata, hogy beszámoljon az EU-t érintő incidensekről, és tanácsot adjon az ellenintézkedésekkel kapcsolatban. Végül az Európai Gyógyszerértékelő Ügynökségtől útmutatót szereztek be a vegyi anyagokkal kapcsolatos ellenanyagok és gyógyszerek használatáról, amelyet közzé is tettek.

A terrorizmushoz felhasznált anyagokra és a kapcsolódó betegségekre, a klinikai és epidemiológiai kezelésükre, valamint a laboratóriumi vizsgálatokra vonatkozó ismeretek korlátozottak, ezért a tagállamok hatóságainak közös érdeke, hogy kijelöljék az EU megfelelő szakértőit, és nyilvántartásba vegyék őket. A szakértőket az egészségbiztonsági bizottság jelöli ki a képzettség, tapasztalat, valamint az alapján, hogy készen állnak-e a feladat elvállalására.

3.6. Megelőzés és védelem: az anyagok mozgásának tilalma és biológiai biztonság

Az EU szigorú szabályozási rendszert alkalmaz a CBRN-anyagok nyilvántartásba vételére. A munkahelyi egészség és biztonság érdekében a biológiai és vegyi anyagokról szóló irányelvek 1990-től kezdve kötelezettségeket vezettek be az említett anyagok birtoklása, tárolása, kezelése és alkalmazása tekintetében a munkahelyeken, többek között laboratóriumokban, kutató- és tudományos intézetekben, kórházakban stb. Az érintett anyagokkal kapcsolatos fent említett műveletekben részt vevőknek megfelelő képzettséggel kell rendelkezniük, és róluk nyilvántartást kell vezetni. A lakosság és a dolgozók ionizáló hatású sugárzás elleni védelmével kapcsolatos több irányelv tartalmazza a radioaktív anyagok nyilvántartásba vételének és manipulációjának szigorú feltételeit. Az élelmiszerbiztonság, valamint az állat- és növényegészségügy terén is szigorú feltételek és védintézkedések érvényesek. Kötelező exportellenőrzési rendszert alkalmaznak a kettős felhasználású áruk és technológia vonatkozásában, amely magában foglalja azon radioaktív, nukleáris, biológiai és vegyi anyagok jegyzékeit, amelyekre nemzetközi atomsorompó rendszerekhez és exportellenőrzési megállapodásokhoz kapcsolódó szigorú rendelkezések vonatkoznak.

3.7. A felkészültség és a válaszlépések fokozása

A felkészültség és a válaszlépések megtervezése elsődleges fontosságú az EU-ban. A legfontosabb célkitűzés a tagállamok ellenintézkedéseinek összeegyeztethetővé és együttműködtethetővé tétele. E célból elkészült az egészségügyi veszélyhelyzetekre vonatkozó nemzeti tervek gyűjteménye. 2005-ben EU-szerte értékelő gyakorlatokat hajtanak majd végre a himlő és a járványos influenza vonatkozásában a nemzeti tervek kapcsolatának és összeegyeztethetőségének felmérése érdekében. A Bizottság 2004 márciusában közzétett egy munkadokumentumot, amely tartalmazza a járványos influenzával kapcsolatos közösségi felkészültségre és válaszlépésekre vonatkozó tervezés programját. A Bizottság jelenleg az EU egészségügyi veszélyhelyzetekre vonatkozó általános tervén dolgozik.

A tagállamok és a Bizottság előrejelző modelleket dolgoznak ki a betegségek elterjedésére és az anyagok szétterjedésére különböző forgatókönyvek esetén, valamint a személyek mozgásával, a társadalmi szokásokkal, a különféle földrajzi, időjárási és közlekedési viszonyokkal, valamint használhatósági feltételekkel kapcsolatos eltérő mennyiségi és minőségi információkra, valamint a konkrét egészségvédelmi ellenintézkedések, például a karantén és a tömeges védőoltás hatásának felmérésére. E tevékenységekhez közösségi társfinanszírozás biztosít támogatást a 2003–2008-as közegészségügyi program keretében.

Kialakítottak egy képzési programot, amely két alkotóelemből áll: egyrészt a fertőző betegségek megjelenésének tanulmányozásával kapcsolatos képzésből (EPIET), amelyet a Bizottság és a tagállamok társfinanszíroznak, és amely lehetőséget biztosít a szakismeretek rugalmas alkalmazására az EU-n belül és kívül. Másrészt egy képzési kurzusból, valamint törvényszéki járványtani anyagok összeállításából, amelyeket az Europollal együtt készítettek el a tagállamok bűnüldözési oktatói és helyszíni járványtani szolgálatai közös képzése céljából.

Az Európai Unió jövőbeni járványmegelőzési és -ellenőrzési központja (amelyről az Európai Parlament és a Tanács a Bizottság javaslatát követően 2004. április 21-én állapodott meg) kulcsszerepet játszik majd a tagállamok és az EU-intézmények tájékoztatásában, valamint az egészségbiztonság terén alkalmazott felügyelet és a válaszlépések végrehajtásában.

3.8. Nemzetközi együttműködés

Az egészségbiztonsággal kapcsolatos cselekvésre vonatkozó globális kezdeményezést a G7-ek és a mexikói egészségügyi miniszterek, valamint Byrne biztos fogadta el 2001. november 7-én Ottavában, amely az EU-együttműködés céljaihoz hasonló célokat tűzött ki. A kezdeményezésben részt vevők között kialakították a különböző forgatókönyvek esetén alkalmazandó válaszlépésekre vonatkozó kockázati kommunikáció és algoritmusok velejáró mértékét, himlővel kapcsolatos intézkedésekkel és a betegek elkülönítésével foglalkozó képzést tartottak, laboratóriumok közötti vizsgálatokat végeznek a laboratóriumi együttműködési platform keretében, valamint egy erre a célra rendelt hálózaton keresztül kockázati kommunikáció és együttműködés jött létre. Jelenleg is folyik az együttműködés a helyszíni ellenőrzési módszerek, vegyi anyagokkal kapcsolatos esetek és az influenzára vonatkozó tervezés terén, valamint 2003 szeptemberében végrehajtották a himlővel kapcsolatos tervek értékelési gyakorlatát (Global Mercury). A Bizottság vezeti a biológiai biztonságra vonatkozó kutatással kapcsolatos együttműködési platformot. A miniszterek és a biztos rendszeres találkozókon vesznek részt a folyamat áttekintése céljából.

A Bizottság együttműködik a WHO-val a biológiai terrorizmussal kapcsolatos tevékenységekben, egyrészt az ottawai kezdeményezés keretében, másrészt a WHO folyamatban lévő, a járványkitörések és a válaszlépések globális hálózata tevékenységeinek fokozására irányuló kezdeményezései keretében.

4. A KÖZÖSSÉGI SÜRGŐSSÉGI FIGYELMEZTETŐ RENDSZEREK HÁLÓZATAI

4.1. Meglévő bizottsági veszélyhelyzeti figyelmeztető rendszerek

A Bizottság fejlesztette az alkalmazható eszközöket, hogy számos vészhelyzet esetében segítséget nyújtson a válaszlépések megtételében. Ennek eredményeként számos gyorsreagáló rendszer (RAS) jött létre, például a MIC (Monitoring és Információs Központ a részt vevő országok közötti kölcsönös segítségnyújtás elősegítése és támogatása céljából), az ECURIE-rendszer (radiológiai veszélyhelyzet esetén), BICHAT (biológiai és vegyi támadás és veszély esetén), RAPEX (fogyasztók egészsége és biztonsága – nem élelmiszerrel kapcsolatos vonatkozások), RASFF (fogyasztók egészsége az élelmiszerek és takarmányok vonatkozásában), EWRS (fertőző betegségek), EUROPHYT (növényegészségügyi hálózat: növényeket károsító szervezetek feltartóztatása), SHIFT (az állategészségügyi vonatkozású behozatal egészségügyi ellenőrzése) és az ADNS (állategészségügy).

Az önálló hálózatokat általában egy nonstop információcsere-hálózat alkotja, amely figyelmeztetéseket fogad és küld, valamint információkat továbbít a tagállamok és a társult országok, illetve az IAEA Veszélyhelyzeti Reagáló Központ között. Bár az említett rendszerek pontos alkalmazási köre, eljárásai és céljai eltérőek, mindegyik arra törekszik, hogy a veszélyhelyzetekre gyorsan és hatékonyan reagáljon. A meglévő hálózatok és figyelmeztető rendszerek kiváló eredményeket tudnak felmutatni, és bizonyították értéküket a figyelmeztetések és az információáramlás időben történő és hatékony kezelése terén. Mindenekelőtt felelősséget és kölcsönös bizalmat alakítottak ki a szakhatóságok között.

4.2. A Bizottság által irányított veszélyhelyzeti rendszerek megerősítése

Egy közelgő vagy kibontakozó veszéllyel vagy támadással/katasztrófával kapcsolatos információ bármely RAS-rendszeren keresztül eljuthat a Bizottsághoz. Mivel a figyelmeztetések gyakran több belépési ponton keresztül érkeznek, a Bizottságnak biztosítania kell, hogy a lényeges információk azonnal eljussanak valamennyi szolgálatához és az érintett nemzeti hatóságokhoz. Bizonyos veszélyhelyzetek olyan súlyosak lehetnek és olyan nagy annak a veszélye, hogy komoly válsággá alakulnak, hogy gyakorlatilag valamennyi EU-politika átfogó koordinációjára szükség van. Komoly terrortámadás vagy katasztrófa esetén elengedhetetlen az összes kapcsolódó sürgősségi figyelmeztető rendszer (többek között a bűnüldözési hálózat és a létfontosságú infrastruktúrák hálózata) közötti együttműködés és koordináció.

A Bizottság terrorizmus elleni küzdelemhez való hozzájárulásának fokozása érdekében a Bizottság létre fog hozni egy általános biztonsági sürgősségi figyelmeztető rendszert (ARGUS), hogy összekapcsolódjon valamennyi, olyan veszélyhelyzetekben alkalmazandó különálló rendszer, amelyek európai szintű fellépést igényelnek. Egy új központi belépési pont jön létre a Bizottságon belüli, meglévő struktúrák alapján. Az új rendszer figyelembe veszi az önálló és külön rendszerek meghatározott jellemzőit, kompetenciáját és szakismereteit, és azok folytatják jelenlegi feladatukat. Mivel egy váratlan esemény (pl. egy robbanás) kezdeti szakaszában gyakran nem lehet tudni, hogy balesetről vagy terrorcselekményről van-e szó, e rendszer alkalmazása nem korlátozódik szigorúan a terrortámadásokra, hanem magában kell foglalnia az összes válságkezelő központot és gyorsreagáló mechanizmust, amelynek a biztonság és a védelem biztosítása a célja.

Az ARGUS mellett a Bizottságon belül létre kell hozni egy központi válságkezelő központot, ahol veszélyhelyzet esetén összegyűlhetnek a kapcsolódó bizottsági szolgálatok képviselői. Ez a válságkezelő központ koordinálná az intézkedéseket a leghasználhatóbb megoldások felmérése és a megfelelő válaszintézkedések kiválasztása céljából. Egy átfogó, EU-szintű veszélyhelyzeti rendszerhez szükséges, hogy minden egyes kockázati szinten egységes kockázatelemzési módszert (felmérések, biztonsági szintek, válaszintézkedések stb.) alkalmazzanak. Ezért ki kell alakítani egy biztonsági kockázatelemzési rendszert, amely által további biztonsági intézkedések kezdeményezhetők általánosságban, szükség esetén pedig konkrét intézkedések. Azok a tagállamok, akik nem akarnak alkalmazni egy bizonyos intézkedést, egy adott veszély kezeléséhez megválaszthatják a biztonsági intézkedéseket.

4.3. Az Európai Unió bűnüldözési hálózata

Az EU-szinten irányított jelenlegi RAS-rendszerek egyetlen hiányzó láncszeme a közrendre és közbiztonságra vonatkozó figyelmeztető rendszer az olyan válsághelyzetekkel kapcsolatos felkészültség vagy válaszlépések tekintetében, amelyekben a bűnüldözési szolgálatok is érintettek. A terrortámadásokkal kapcsolatos válaszlépésekhez a jelenlegi rendszerek mellett a

hagyományos bűnüldözési szolgálatokra is szükség van. Létre fog jönni az Európai Bűnüldözési Hálózat (LEN), amelyet az Europolnak kell irányítania. A hálózatnak 2005-re működőképesnek kell lennie. Egy erre a célra rendelt 24 órás/heti 7 napos, többrétegű hozzáférési hálózat alkotja, amely elsősorban az EU bűnüldözési szolgálatainak rendelkezésére áll, és amely az Europol-hálózat jelenlegi biztonsági kommunikációs csatornáit használja. Az ARGUS-t be kell jelenteni az Europolnak, ha a nemzeti bűnüldözési szolgálatok elindítanák a LEN-t, és fordítva. Az Europol létrehozna egy Műveleti Központot, amely egy Europol-tisztviselővel 24 órás/heti 7 napos készenlétben kommunikációs központként működik. A készenléti Europol-tisztviselő párbeszédet folytathat a Nemzeti Europol Hivatalok összekötő tisztviselőivel. A LEN alkalmazásához az Europol bűnüldözési hálózatáról érkező figyelmeztetések kezelésére vonatkozó operatív iránymutatások, valamint értesítési kritériumok elfogadására és az esetek osztályozására lenne szükség. A tagállamoknak ki kell jelölniük egy felelős nemzeti kapcsolattartó pontot, amely jogosult arra, hogy figyelmeztetéseket adjon ki/fogadjon, és szükség esetén további intézkedéseket tegyen.

4.4. Az Európai Unió létfontosságú infrastruktúrákkal kapcsolatos figyelmeztető információs hálózata

„A létfontosságú infrastruktúrák védelme a terrorizmus elleni küzdelemben” című közleményben említettek szerint a Bizottság legkésőbb 2005 végére megállapítja a létfontosságú infrastruktúrák védelmének európai programját. A Bizottságnak az a véleménye, hogy létre kell hozni a létfontosságú infrastruktúrákkal kapcsolatos figyelmeztető információs hálózatot (CIWIN). Az ARGUS-nak ugyanúgy együtt kell működnie a CIWIN-hálózattal, ahogy más RAS-hálózatokkal együttműködik.

TECHNICAL ANNEXES

ANNEX 1

1. MULTI-SECTOR RESPONSE FOR HEALTH PROTECTION

Chemical, biological, radiological and nuclear terrorism has direct consequences not only for people, but also for the environment, the food chain and for property. Preventing terrorist acts and mitigating their consequences requires a mobilisation of actors and resources in many sectors other than health. Of major importance to health security are the measures and actions in food, animal, plant and water safety.

1.1. Food safety

The EU has a broad body of legislation which covers primary production of agricultural products and industrial production of processed food. This legislative body provides different means to respond to situations in specific sectors. The measures that would be taken in response to a terrorist act in the food sector are not fundamentally different from those adopted by the EU in response to accidents in the recent past. The aspect of the fight against bio terrorism that needs developing is the organisation of upstream information, investigation and information-gathering within the territory of the EU and third countries as well as an improved cooperation between authorities and those working in the food chain and their education.

1.2. Animal safety

Many EU regulations exist in the area of animal safety. In response to animal health emergencies, the Commission will adopt urgent safeguard measures to supplement existing regulations. The Commission manages a bank of about 40 million doses of various antigens of the foot-and-mouth disease virus for the rapid formulation of vaccines. There is on-going reinforcement of banks of vaccines against foot-and-mouth, classical swine fever, avian influenza and bluetongue. Imports are subject to strict controls at the EU borders.

1.3. Plant safety

Structures specifically intended to prevent the abuse of plant protection products, which sample, analyse and inspect randomly and at regular intervals, are already in place in the EU. Phytosanitary laboratories exist in all Member States. Strict notification requirements are enforced and inspections are carried out in third countries for plants intended for planting and for specified plant products. A system is also in place for temporary safeguard measures in the case of an imminent danger of introduction or spread of harmful organisms.

1.4. Water safety

As regards water safety, EU laws on the quality of drinking water and on the quality of surface waters used for drinking water abstraction are been reviewed to check whether they sufficiently cover the requirements for constant monitoring of drinking water and other appropriate monitoring and early warning systems. Multi-barrier systems, the use of appropriate markers at key points and the introduction of and adherence to the HACCP system by suppliers are being promoted in the context of the programme on health security to enhance safety and confidence in early detection of infective agents and toxicants.

ANNEX 2

1. ACTIONS IN OTHER FIELDS

1.1. Enhancing the protection of the external border with regard to the movement of goods

As the EU is a Customs Union, the protection of the Internal Market relies exclusively on the mechanisms in place at the external border and their efficient application.

The fight against terrorism or any other external threat relies on the capacity of the national customs authorities to block entry at the border of all goods that could present a danger to the EU while not hampering legitimate trade. With this in mind the Commission presented a Communication to the Council on the role of customs in the integrated management of the external border (COM(2003) 452).

Questions such as a common approach to risks or guaranteeing an appropriate level of human resources and equipment are examined in this Communication and further action in this area both by the Commission and the Member States is under consideration.

At the same time, agreement between the Community and the United States in the framework of their "Container Security Initiative" has been achieved. Bilateral negotiations on its implementation are continuing.

1.2. Export control lists

The EU has a compulsory regime for the control of exports of dual-use items and technology which contains lists of radiological, nuclear, biological and chemical agents etc. for which strict provisions linked to international non-proliferation regimes and export control arrangements apply. In the area of exports of dual use technologies (civil technologies which can be used for military purposes in particular for production or delivery of Weapons of Mass Destruction), "the responsibilities of exporters of dual use items as defined in Regulation 1334/2000 (legal and natural persons) in ensuring that exports of dual use technologies does not contribute to the development of Weapons of Mass Destruction by terrorists are extremely important. It is increasingly recognised that regular dialogue between exporters and national authorities and regular information and awareness raising by national authorities vis-à-vis their dual use suppliers are a prerequisite for the efficient implementation of Regulation 1334/2000.

At EU level, a working group established by the article 18 of the Regulation 1334/2000 has met regularly and facilitated interaction between EU Member States' authorities responsible for issuing export licenses of dual use items and exporters. However, the Commission is conscious that this dialogue can be improved and has started to consider options for such improvement which have been shared with UNICE at the highest levels as a follow up to the Thessaloniki Action plan against the proliferation of WMD (which includes a number of actions aiming at strengthening the community export control regime and at making the EU a leading player in the international export control regimes).

Concerns over the adverse impact of controls on public health activities, such as barriers for and delays in the transport of agents, samples, reagents and specimens for tests and comparisons, persist among national public health agencies and laboratories. Commission services have raised the attention of the EU Member States in 2002 on the risks that delays arising from the implementation of national- (EC) export control legislations in a number of important suppliers of relevant dual-use biological technologies (EU and non EU such as USA, Japan, Australia, Canada) might create in case of a public health crisis whose solution would imply quick international cooperation and move of sensitive dual use items across international borders.

The Commission has made a number of proposals for follow up regarding the strengthening of the community export control regime in the enlarged EU. In particular the Commission has drawn the attention of the EU Member States and of key third countries to the risks that non membership of new EU Member States in export control regimes such as Missile Technology Control Regime and Wassenaar Arrangement present in terms of weakening of the international export control regimes and for the very functioning of the Community export control regime due to the single market for dual-use items. The Commission has coordinated the Task Force in charge of the Peer Reveiws of Member States' application of Regulation 1334/2000 in conformity with the Thessaloniki Action Plan. Drawing on the peer review visits which are now finished, the Task Force will present a report to the WP Dual Use with suggestions for follow-up which should be of interest not only to the export control licensing officers of the EU but also to all the EU actors involved in the fight against terrorists getting access to dual use technologies in the EU.

Resolution 1540 of the UN Security Council which calls for all States to adopt measures to ensure that terrorists do not access relevant dual use technologies contains important provisions regarding controls of exports of dual use items. The Commission is contributing to the work carried out in the UN Committee 1540 established to monitor the implementation of this Resolution. The Commission has prepared its contribution on the aspects of the implementation of the Resolution which is of EC competence and it has been agreed that all Member States will mention it in their national report to the UN committee in charge of Resolution 1540.

1.3. The EU Solidarity Fund

Bearing in mind the significant costs involved after a major terrorist attack or natural disaster there exist a need to alleviate the financial consequences for those affected by it. The Commission is currently reviewing the possibility of a common approach to emergency situations through a revised EU solidarity fund (in addition to national compensation schemes) with the objective to provide financial aid to cope with emergency situations in the aftermath of an unforeseen crisis (COM(2004) 487). Such an instrument would provide funding to give support to victims of terrorism as well as to alleviate the effects of other natural and/or man-made disasters or public health crises.

Support to the victims and their families as well as contributions to rehabilitations efforts must be an integral part of the response to terrorist attacks in a society bound by solidarity. The Commission is currently working on different aspects of this response and implementing a pilot project agreed upon by the Parliament to support the financing of projects intended to help the victims to recover and to raise awareness of the public against terrorist threat.

1.4. Research and technology development

Following the different requests from the Parliament and the Council, the Commission has started a Preparatory Action entitled "Enhancement of the European industrial potential in the field of Security research 2004-2006", with a view to contributing to the improvement of the European citizens' security and to reinforce European technological and industrial potential in this area. This Preparatory Action covers the period 2004-2006 and addresses five main areas, including the protection against terrorism.

A Group of Personalities (GoP) was established in 2003 and tasked to propose key orientations, principles and priorities for a future European Security Research Programme (ESRP). The GoP report describes the essential elements of a **"**European Security Research Programme" (ESRP) and its contribution to address the new security challenges of a changing world. Its main recommendations include:

- The establishment of an ESRP, from 2007 onwards, with funding of at least 1 billion Euros per year, additional to currently existing resources,

- The creation of a **"**European Security Research Advisory Board" to define strategic lines of action, user involvement, implementation mechanisms and a strategic agenda for the ESRP,

As a follow-up, the Commission adopted on 7 September 2004 a Communication entitled "Security Research: The Next Steps" (COM(2004) 353) to initiate a debate with the Council and the Parliament. It subscribes to the main thrust of the report and indicates steps to be taken to progress the activity:

- Consultation and cooperation with stakeholders, especially via the "European Security Research Advisory Board" to be established in 2004.

- Development of an ESRP, to become, from 2007, a specific programme within the 7th Framework Programme of Community Research.

- Ensuring an effective institutional setting, taking into account Common Foreign and Security Policy and European Security and Defence Policy and other relevant Community policies (e.g. fight against terrorism including bio-terrorism, cross border control, transport, environment,…), and developing cooperation and synergies with the European Defence Agency.

- Establishing a governance structure responding to the needs of security research work in terms of contract, participation and funding.

In fields directly related to biological and chemical terrorism, the 6th Framework Programme's Scientific Support to Policies activities covers "Civil protection (including biosecurity and protection against risks arising from terrorist attack) and crisis management". Research is currently ongoing on biological agents, risk assessment, crop bioterrorism and modelling the propagation of bioterrorist agents. The Commission can also call upon the advice of the EU Research Group on Countering the Effects of Biological and Chemical Terrorism, encompassing experts from the Member States was established as a follow up to the Research Council of 31 October 2001.

The Commission has developed real time systems for emergency management (e.g. to help emergency response in transport accidents involving dangerous substances). Similar systems could be developed as early warning to address deliberate attacks in the areas of civil protection and health security. The Commission will further work on the establishment of a European level threat assessment methodology.

Improved surveillance on disease monitoring could be supported by the Commission's Joint Research Centre through the development of real-time monitoring networks, integrating normalised instrumentation (e.g. on capture systems for biological vectors) and sensors, remote sensing data, and meteorological data, which then feed into models that can provide alerts in the case of an outbreak, predict the spreading of diseases and be used to take preventive actions. In addition to disease monitoring, other vulnerabilities in the food chain can be reduced by improved traceability systems (e.g. in the cold chain, in feedstock and in food products), where the Commission can use its expertise developed in animal and meat traceability.

In addition, the Commission's services has substantial experience in the analysis of lessons learned concerning the management of past industrial and natural disasters, it can expand on this experience to collate and analyse data concerned with deliberate attacks on installations. The information could be conveyed to national civil protection agencies thereby contributing to the development of appropriate prevention, preparedness and response measures to address deliberate terrorist threats.

Further improvement and validation of Commission and external dispersion models of radioactive substances for the consequence modelling of various types of scenarios including 'dirty bomb explosions' will be supported by the Commission's Joint Research Centre. Other improvements include extending the geographic coverage of existing dispersion models to the entire EU territory, and integration of existing dispersions models within Commission interactive impact analysis map-based tools to provide the dispersion models with additional functionality in order to improve their scenario and impact analysis functionalities (such as estimating affected population and critical infra-structures within the vicinity of the incident). Development of statistical techniques will improve the Commission's early warning rapid alert system on outbreaks of communicable diseases by further studying bio-terror related incidents and outbreaks at large.

1.5. The Commission's internal rules of procedure for crises

On 5 March 2003 the Commission adopted a Decision[1] amending its internal Rules of Procedure for crises which directly affect the safety, operation and integrity pf the Commission in terms of persons, buildings and information. In this regard on 26 March the Commission adopted a second Decision[2] on security in crisis situations which institute operational procedures for a new crisis management structure.

---

1 Minutes of the 1603rd meeting of the Commission of 5 March 2003, point No 9: doc. No C(2003) 744/2.

2 Written procedure No E/479/2003: document No C(2003) 972 of 21 March 2003.